

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/130/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813202382
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubov Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8813202382.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ľubov Vargovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, AK so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému: A. C., G.. XX.XX.XXXX, E. K. J. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Lehnice 725, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Kutlíkova 17, Bratislava, o zaplatenie 505,65 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieťa.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 08.3.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 505,65 €, s úrokom z omeškania vo výške 9,50% ročne zo sumy 245,05 € od 21.3.2009 až do dňa zaplatenia, úroku vo výške 0,05% denne zo sumy 245,05 € od 21.3.2009 až do dňa zaplatenia a žiadal náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 18.8.2006 bol žalovanému poskytnutý úver splatný v 48-tich mesačných splátkach vo výške 42,92 €. Žalovaný túto povinnosť nespĺnil a neuhradil sumu 245,05 €. Žalovaný porušil ustanovenia článku III. všeobecných obchodných podmienok zmluvy o úvere, podľa ktorých bol povinný mesačné splátky splácať v stanovenej výške podľa splátkového kalendára a tento splátkový kalendár dodržiavať. Uvedené ustanovenia žalovaný porušil tým, že bol v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20.3.2009. Podľa článku 12. bod 12.3 všeobecných obchodných podmienok je žalovaný povinný zaplatiť veriteľovi okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05% za každý, aj začatý deň omeškania. Žalovaný pohľadávku žalobcu neuhradil, ani čiastočne. Pohľadávka žalobcu k dnešnému dňu predstavuje sumu 505,65 €, ktorá pozostáva z neuhradenej časti úveru od 21.03.2009 do zaplatenia a úroku vo výške 0,05 % zo sumy neuhradenej časti úveru od 21.03.2009 do zaplatenia.

Dňa 11.6.2012 uzavrel žalobca ako postupník so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (právny nástupca spoločnosti Tatra Credit, a.s.) so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO : 35 923 130, ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola žalobcovi postúpená splatná pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy o úvere vo výške 505,65 € s príslušenstvom a právami spojenými s pohľadávkou. Postúpenie pohľadávky oznámil postupca Consumer Finance Holding, a.s. žalovanému listom, v ktorom vyčíslil výšku pohľadávky žalobcu a vyzval žalovaného na jej zaplatenie. Žalovaný v stanovenej lehote pohľadávku žalobcu nezaplatil.

Podľa § 115a ods. 2 OSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 €, od toho okamihu ide o drobný spor - s výnimkou vecí uvedených v § 200ea ods. 2 OSP.

Poukazujúc na vyššie citované ustanovenie, súd nenariadil pojednávanie na prejednanie vecí samej a doručil účastníkom procesné poučenie vo forme uznesenia, ktorým ich okrem iného poučil aj o tom, že podľa ust. § 120 ods. 1, 4, OSP, sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Všetky dôkazy musia predložiť alebo musia označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu dňa 24.03.2014 a požiadal o možnosť zaplatiť dlh v splátkach po 20,- € mesačne k 25. dňu v mesiaci.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, zmluvou o poskytnutí pôžičky zo dňa 18.8.2006, listom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. zo dňa 19.6.2012, podmienkami k Zmluve o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka, vyjadrením vedľajšieho účastníka doplnením návrhu, Zmluvou o postúpení pohľadávok, vyjadrením žalobcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako spoločnosť a žalovaný ako klient uzavreli dňa 18.8.2006 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. V bode III. Bola schválená pôžička vo výške 40.000,- Sk s výškou mesačnej splátky vo výške 1.293,- Sk, pri počte mesačných splátok 48.

Žalovaný prehlásil, že sa pred podpísaním zmluvy oboznámil s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich a súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

K zmluve boli žalobcom predložené Podmienky, ktoré mali byť spolu s VOP súčasťou katalógu a mali byť zasielané klientovi súčasne so zmluvou.

Ako vyplýva z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 11.6.2012 došlo k postúpeniu pohľadávky.

Postupca listom zo dňa 19.6.2012 žalovanému oznámil, že postúpil svoju pohľadávku z predmetnej zmluvy, uzatvorenej medzi ním, ako dlžníkom a postupcom, ako veriteľom, v celkovej výške 505,65 € spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia na žalobcu, ako postupníka a upozornil ho, že momentom doručenia tohto oznámenia je povinný svoje záväzky zo zmluvy, ktoré sú ku dňu 19.06.2012 vo výške 505,65 €, spolu s príslušenstvom plniť výhradne postupníkovi a postupník je voči nemu oprávnený uplatňovať všetky práva veriteľa vyplývajúce zo zmluvy a dokumentov, na základe ktorých bolo poskytnuté zabezpečenie jeho záväzkov zo zmluvy.

Vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na strane žalovaného, podaním doručeným súdu 21.5.2013, vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 20.2.2014 uviedol, že žalobca vymáha v predmetnom konaní právo na zaplatenie pohľadávky v sume 505,65 € s prísl. po uplynutí trojročnej premičacej doby, nakoľko prvý raz mohol žalobca vykonať svoje právo a vymáhať žalovanú sumu dňa 21.3.2009, pričom žalobu na súd podal až dňa 08.3.2013, teda po uplynutí trojročnej premičacej doby, preto žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazal žalobcu nahradiť právnomu zástupcovi združenia troj právneho zastúpenia.

Žalobca namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania a súd uznesením č.k. XC/XXX/XXXX-XX zo dňa 10.06.2014 vstup vedľajšieho účastníka pripustil a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.7.2014.

Žalobca navrhol podaním doručeným súdu dňa 26.05.2014 zmenu účastníka konania na strane navrhovateľa a súd zmenu uznesením č.k. 5C 130/2013-31 zo dňa 11.09.2014 zmenu pripustil a uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.12.2014.

Súd vykonané dokazovanie takto právne hodnotí:

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaným bola uzavretá zmluva o pôžičke, z ktorej pohľadávka bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu

možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Vedľajší účastník počas konania vzniesol námietku premlčania.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo priznať.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol uzavretá zmluva o pôžičke, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 40.000,- Sk, ktorú sa zaviazal zaplatiť v 48 splátkach po 1.293,- Sk.

Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20.03.2009, od ktorej požaduje priznať aj úrok z omeškania, teda premlčacia doba začala plynúť najneskôr odo dňa nasledujúceho po tomto dátume, t. j. od 21.3.2009 a pri trojročnej premlčacej dobe v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka uplynula dňa 21.3.2012, a žaloba bola doručená súdu dňa 08.03.2013, preto súd premlčané právo nepriznal a žalobu zamietol.

Podľa § 151 ods. 3 OSP v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie §-u 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

S poukazom na vyššie uvedené súd o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Vranov nad Topľou (§ 204 ods.1 OSP).

Podľa ust. §-u 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. §-u 205 ods. 2 OSP, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. §-u 205 ods. 3 OSP, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa ust. §-u 251 ods. 1 OSP, Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.